

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204814
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119204814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: 1. T. U., F.. XX.XX.XXXX, T. S. F. R. XXX, XXX XX S. F. R., 2. L.O. U., F.. XX.XX.XXXX, T. S. F. R. XXX, XXX XX S. F. R., právne zastúpených JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.302,35 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/60/2019-47 zo dňa 27.05.2019 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Priznáva sa žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1. a 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1 302,35 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1. a 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 451, § 456 a § 457 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 9C/201/2014, právoplatným dňa 02.04.2015, ktorým súd zamietol žalobu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. o zaplatenie sumy 788,94 eura voči terajším žalobcom. Súd v danom prípade dospel k záveru, že v zmluve o úvere nebola platne dojednaná RPMN, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zistil, že úver bol poskytnutý vo výške 1.284,25 eura a žalobcovia (v pôvodnom konaní žalovaní) zaplatili sumu 2.586,60 eura. Na základe uvedených skutočností žalobcovia podali žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zistil, že suma zaplatená žalobcami nad sumu poskytnutej istiny, je plnením z čiastočne neplatného právneho úkonu vo výške 1.302,35 eura.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobcovia v konaní plne úspešní majú nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia. Napadaný rozsudok je zaťažený vadou zmätočnosti a vnútornej rozpornosti odôvodnenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neuviedol žiadny skutkový záver a ani právne posúdenie, z ktorého by vyplýval dôvod pre konštatovanie o čiastočne neplatnom právnom úkone. Súd prvej inštancie taktiež neuviedol žiadnu dokázanú skutočnosť o bezúročnosti, o rozsahu splatenej sumy. Ustanovenia CSP neumožňujú možnosť, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia bolo založené odkazom na odôvodnenie iného rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia nie je záväznou časťou rozsudku, čiže súd rozhodol bez opory vo vykonanom dokazovaní. Odvolateľ ďalej namietal nepreskúmateľné a nesprávne právne posúdenie aktívnej legitímácie oboch žalobcov na konanie. Žalobkyňa v 2. rade nie je zmluvnou stranou, nie je dlžníkom a teda na jej úkor žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo. Žalobkyňa v 2. rade je len spoludlžníkom ohľadne záväzkov dlžníka (žalobcu v 1. rade) zo zmluvy o revolvingovom úvere. Ako tretí odvolací dôvod uviedol, že závery súdu prvej inštancie o tom, že zmluva je čiastočne neplatná, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a o veci rozhodol tak, že žalobu zamietne v časti, v ktorej jej bolo vyhovené a žalovanému prizná právo na plnú náhradu trov celého konania.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia. Zastávajú názor, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ust. § 220 CSP a vyhodnotenie dôkazov vedúce k neúspechu žalovaného v konaní nemôže znamenať pochybenie súdu. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného o nedostatočnej aktívnej legitímácii žalobkyne v 2. rade uviedli, že o aktívnej legitímácii žalobkyne v 2. rade a o tom, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú oprávnení spoločne a nerozdielne na vrátenie plnenia poskytnutého žalovanému bez právneho dôvodu svedčí to, že žalobcovia sú manželia a teda ich príjmy spadajú pod režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov a z týchto príjmov bol nárok žalovaného uspokojený. Navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny a zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania vo výške 100 %.

7. K vyjadreniu žalobcov sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobcovia neuviedli žiadne nové právne relevantné skutočnosti, len znovu predložili totožné vyjadrenie, aké bolo predmetom ich predošlých podaní. Žalobcovia sa nevyjadrili žiadnym vecným spôsobom. Žalovaný zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnom posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, z dôvodu absencie riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia odvolací súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinstančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (porov. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 383/06, II.ÚS 85/06, III.ÚS 119/03, IV.ÚS 115/03). V tomto smere neboli odvolacie námietky žalovaného dôvodné. Súd prvej inštancie rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Jasne a zrozumiteľne dal odpovede

na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v konaní sp. zn. 9C/201/2014, v ktorom sa žalobcovia dozvedeli o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Nebolo potrebné, aby súd prvej inštancie opätovne rozpisoval obsahlo skutkový stav vo veci 9C/201/2014. Pokiaľ odvolateľ namietal zmätočnosť tvrdenia súdu prvej inštancie o čiastočne neplatnom právnom úkone, je nepochybné, že súd prvej inštancie mal na mysli neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere v časti obligatórneho údajá o RPMN.

11. Žalobcovia si v tomto konaní uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.302,35 eura, poukazujúc na výsledok súdneho konania Okresného súdu Prešov v právoplatne skončenej veci sp. zn. 9C/201/2014.

12. Z obsahu priloženého spisu sp. zn. 9C/201/2014 vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 9C/201/2014-59 zo dňa 26.02.2015 v spore žalobcu (terajšieho žalovaného) proti žalovaným (terajším žalobcom) zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 138,28 eura a v časti zmluvnej pokuty, pripustil zmenu žaloby v časti úroku z príslušenstva a vo zvyšku zamietol žalobu žalobcu (terajšieho žalovaného). V danej veci súd vychádzal zo záveru, že nedošlo k platnému dojednaniu RPMN v Zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanými dňa 02.09.2010, v dôsledku čoho je uver poskytnutý žalovaným bezúročný a bez poplatkov. Mal za preukázané, že žalovaným bola zo strany žalobcu poskytnutá celková čiastka 1.284,25 eura a z ich strany splatená suma 2.586,60 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2015.

13. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru znamená, že žalovanému voči žalobcom vznikla povinnosť vrátiť to, čo mu bolo zaplatené (vrátené) nad rámec poskytnutej čiastky 1.284,25 eura, keďže na strane žalovaného došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia prijatím plnenia bez právneho dôvodu. Z vykonaného dokazovania súdom vo veci 9C/201/2014, čo žiadna zo strán sporu nespochybnila, vyplýva, že doposiaľ žalobcovia zaplatili žalovanému sumu 2.586,60 eura. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia zaplatili žalovanému viac, ako to, čo po práve plniť mali. Preto správne súd prvej inštancie uzavrel, že požiadavka žalobcov na vrátenie bezdôvodného obohatenia práve v sume 1.302,35 eura je opodstatnená.

14. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného ohľadne nedostatočnej legitímácie žalobkyne v 2. rade, odvolací súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/232/2016 z 13.09.2017 vydaný v obdobnej veci, s názorom ktorého sa plne stotožňuje, cit.: „V prejednávanej veci ide o solidárny záväzok žalobcov. Predpokladom solidárneho záväzku je jednak viac subjektov na dlžníckej alebo veriteľskej strane, jednak existencia zákonom stanovenej skutočnosti, ktorá zakladá solidaritu (takou právnou skutočnosťou pri aktívnej solidarite je právny predpis, napr. i ustanovenie § 145 Občianskeho zákonníka) alebo dohoda veriteľa s dlžníkom, prípadne rozhodnutie súdu alebo to vyplýva z povahy plnenia. Aktívna solidarita je charakterizovaná tým, že tá istá pohľadávka môže byť požadovaná dvoma alebo viacerými veriteľmi tak, že ktorýkoľvek z nich môže požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo sa mu splní, zaniká záväzok dlžníka aj vo vzťahu k ostatným veriteľom. Spoluveritelia tak majú voči tomu istému dlžníkovi právo požadovať splnenie dlhu spoločne a nerozdielne, pričom predmetom ich pohľadávky môže byť deliteľné alebo nedielne plnenie.

Aktívna solidarita vzniká veriteľom prevažne zo zákona, pričom Občiansky zákonník ustanovuje aktívnu solidaritu na veriteľskej strane i v prípade bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 145 ods. 2). Žalobcovia sú manželia, v konaní sa domáhajú zaplatenia peňažnej sumy titulom bezdôvodného obohatenia (nie titulom zmluvy o úvere, na čo poukazuje žalovaný v odvolaní), teda vrátenia peňazí patriacim do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplatených žalovanému v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Nepochybné tieto peniaze tvorili predmet spoločného majetku žalobcov, boli použité so súhlasom oboch a ich prijatím žalovaným došlo k vzniku jeho bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcov, pričom toto bezdôvodné obohatenie vzniklo k majetkovým hodnotám, ktoré tvorili predmet BSM žalobcov v čase, keď došlo k právnomu úkone. Odvolacia námietka žalovaného o neexistencii postavenia žalobcov ako solidárne oprávnených osôb je tak nenáležitá.“

15. Za daného stavu odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní žalobcovia, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).